

עמ"י 20963/08/16 - מדינת ישראל נגד יוסי בן דהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

09 אוגוסט 2016

עמ"י 20963-08-16 מדינת ישראל נ' בן דהן

לפני כבוד השופטת דפנה בלטמן קדראי
העוררת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
יוסי בן דהן

נוכחים:

ב"כ העוררת - פקד אילן ינקו

ב"כ המשיב - עו"ד ניל סיימון

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. העוררת הגישה את הערר שלפניי עד החלטת כב' השופט מזרחי מבית משפט השלום מיום 08/08/16, על פיה הוחלט בבקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב, כי ישוחרר בתנאים מגבילים שהם שהייתו במאסר, בהיותו אסיר, תוך איסור שיחות טלפוניות, למעט עם בא כוחו, איסור יציאה לחופשה או קבלת מבקרים למעט בא כוחו והוריו, והכל עד ליום 21/08/16. בהחלטה זו אף נקבעה אפשרות העוררת לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, במקרה של שינוי נסיבות לרבות תוספת ראיות.
2. לטענת העוררת, שגה בית המשפט קמא אשר נימק החלטתו בנושא הראיות המצויות בתיק החקירה, תוך שקבע שלראיה המסבכת את החשוד (שהינה עדות עד מדינה, זאת כבר ניתן לכתוב), לא נוספה בשלב זה ראיה שניתן להגדירה כסיוע, הכל כאשר קיימות בתיק ראיות חיצוניות מסבכות, אשר תומכות בעדות עד המדינה. כן נטען כי עובדת היותו של המשיב אסיר אינה רלבנטית ועל כן, לא נכון היה להתחשב בנתון זה בעת ההחלטה על שחרור המשיב בתנאים.

בטיעון בפניי אף הוסיף ב"כ העוררת וטען כי בעת הדיון בהארכת מעצר ימים, אין לדרוש מהעוררת כי

עמוד 1

יהיו כבר בתיק החקירה כל הראיות הנחוצות בשלבים מתקדמים של ההליך, ועל כן אף אין זה השלב להציג סיוע לעדות עד המדינה ודי בתוספות הראייתיות השונות שכבר מצויות בתיק, לצורך בקשת הארכת מעצר שניה.

3. אמנם מצויים אנו בשלב בקשה להארכת מעצר ימים, ועל כן די בראיות המקימות יסוד סביר לחשדות המיוחסים למשיב. ראיות כאמור מצויות בתיק החקירה, ביססו הם, בדיון, את הבקשה הראשונה להארכת מעצר ואף מבחינת התמיכה הראייתית המצדיקה הארכת מעצר, די בהן לבסס את הבקשה השנייה להארכת מעצר.

יחד עם זאת, כאשר הורה בית משפט השלום על חלופת מעצר, עשה זאת נוכח הוראת החוק על פיה חובה לשקול חלופת מעצר מקום שניתן להשיג את מטרת המעצר בחלופה, אשר הינה פחות פוגענית בכל חשוד, ואף כאשר התחשב בתקופת המעצר, אשר כבר הוטלה על המשיב.

לא ראיתי כל טעות בשיקולים אלה אשר אמנם היה על בית משפט השלום לשקול בשלב זה.

4. לאחר ששקל בית המשפט את שלב החקירה, את תקופת המעצר בה כבר שהה החשוד, ואף מצא כי ניתן להשיג את מטרות המעצר בחלופה, הורה על שחרור המשיב בתנאים.

התנאים אליהם שוחרר המשיב דומים עד זהים עם תנאי מעצר זולת נושא הביקורים. ב"כ המשיב הסכים לוותר גם על ביקורים אלה.

בנסיבות אלה, לא ראיתי כיצד ישובשו פעולות החקירה שיש עוד לבצע בחלופת המעצר, כפי שתתקן. הכל כאשר אף עילת המסוכנות מובטחת בתנאי שחרור אלה.

5. על כן, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטה ולשנותה, זולת השינוי על פיו יאסר על המשיב לקבל מקרים כלשהם, לרבות הוריו אך למעט בא כוחו. תוקפה של החלטה זו עד ליום 21/08/16.

ניתנה והודעה היום ה' אב תשע"ו, 09/08/2016 במעמד הנוכחים.

דפנה בלטמן קדראי , שופטת